

நாடகத்தின் தலைப்பு: ஊமை விழிகள்

கதாபாத்திரங்கள் (6 பேர்):

1. ஆன்யா - காது கேளாத, பேச முடியாத நடுத்தர வயது பெண் (18 வயது வீராங்கனை)
2. ரியா - ஆன்யாவின் தோழி
3. அர்ஜுன் - கல்லூரியின் பிரபல வீரன்
4. ப்ரொஃபசர் மேத்தா - விளையாட்டு துறை பொறுப்பாளர்
5. பிரின்சிபால் - கல்லூரி முதல்வர்
6. நாரேட்டர் - கதை சொல்லுபவர்

காட்சி 1 - அறிமுகம்

நாரேட்டர்:

இந்த உலகம் முழுக்க சத்தம் நிறைந்திருக்க...

அந்த சத்தத்தையே கேட்க முடியாத ஒரு பெண் இருந்தாள்...

அவள் பெயர்... ஆன்யா.

அவள் காது கேளாதவள்... பேச முடியாதவள்...

ஆனால்... அவள் ஓட்டம் உலகத்தை மிரள வைத்தது!

18 வயதில் தேசிய அளவில் விளையாடி...

இந்திய குடியரசுத் தலைவரிடமிருந்தே விருது பெற்ற பெண்...

இப்போது... விளையாட்டு ஒதுக்கீட்டில் கல்லூரி மாணவி!

(ஆன்யா ஓடிப் பயிற்சி செய்யும் காட்சி)

காட்சி 2 - கல்லூரி மைதானம்

ரியா (ஆனந்தமாக):

ஆன்யா! இன்னைக்கும் முதல் இடம்தான்!

(ஆன்யா சிரித்து 'Thank you' கையைச் சைகையில் காட்டுகிறாள்)

ரியா:

முழு கல்லூரியும் உன்னைப் பற்றி தான் பேசுது!

நான் உன்ன நண்பின்னு சொல்லிக்க பெருமைடா!

(அர்ஜன் நுழைகிறான்)

அர்ஜன் (கிண்டலாக):

ஓஹோ... எல்லாத்துக்கும் national champ தான் ஸ்டார் போல!

ரியா (கடுப்புடன்):

அவ பொறாமை இல்லாம உழைப்பால வெச்சுக்கிட்ட இடம் அது!

(அர்ஜன் சிரித்துக்கொண்டு போகிறான்)

நாரேட்டர்:

வெற்றி பகையை உருவாக்கும்...

புகழ் பொறாமையை உருவாக்கும்...

காட்சி 3 - குற்றச்சாட்டு

(பிரின்சிபால் ஆஃபீஸ்)

ப்ரொஃபசர் மேத்தா:

சார்... ஒரு பெரிய புகார் வந்திருக்கு...

பிரின்சிபால்:

யார்மேல?

ப்ரொஃபசர் மேத்தா (எச்சரிக்கையாக):

ஆன்யா மேல், சார்...

ரியா (அதிர்ச்சியுடன்):

என்ன?! அது சாத்தியமே இல்ல!

(ஆன்யா உள்ளே வருகிறாள், பயமாக)

பிரின்சிபால்:

விளையாட்டு சம்பந்தமான முக்கிய டாக்குமெண்ட் காணாமல் போயிருக்கு.

அதை அவ எடுத்துட்டா னு சொல்றாங்க.

(அர்ஜன் நுழைகிறான்)

அர்ஜன்:

சார்... நேத்து அவ ஆஃபீஸ் பக்கத்துல இருந்தா.

(ஆன்யா பதறி சைகை மூலம் விளக்க முயல்கிறாள்)

ரியா (கண்ணீருடன்):

சார்! அவ பேச முடியாது... கேட்க முடியாது...

அவளுக்கு எப்படி தற்காப்பு பேச முடியும்?

பிரின்சிபால் (கடுமையாக):

இன்வெஸ்டிகேஷன் முடியும்வரை...

ஆன்யாவை விளையாட்டிலிருந்து சஸ்பெண்ட் பண்ணோம்!

(ஆன்யா அமைதியாக உடைந்து அழுகிறாள்)

நாரேட்டர்:

பேச முடியாதவளாக அவ அமைதியா இருந்தாள்...

அதே அமைதியே... அவளை குற்றவாளியாக மாற்றியது...

காட்சி 4 - கேள்வி

(ஆன்யா தனியாக அமர்ந்திருக்கிறாள்)

ரியா:

இந்த உலகம் ஏன் இவ்வளவு கொடூரமா இருக்கு ஆன்யா?

நீ அமைதியால போராடுற...

அவ சத்தத்தால உன்னை மிதிக்கிறான்...

(ஆன்யா கையைப் பிடிக்கிறாள்)

நாரேட்டர்:

இங்கே கேள்வி இது இல்லை...

அவ குற்றவாளியா? நிர்ப்பாவியா?

உண்மை கேள்வி இதுதான்...

“யார் நம்புவார்கள் அவளை?”

காட்சி 5 - உண்மை வெளிச்சத்துக்கு வருகிறது

(ப்ரொஃபசர் வேகமாக வருகிறார்)

ப்ரொஃபசர் மேத்தா:

சார்! CCTV FOOTAGE வந்துடிச்சு!

டாக்குமெண்ட் எடுத்தது அர்ஜுன் தான்!

(அர்ஜுன் தலை குனிகிறான்)

பிரின்சிபால் (கோபமாக):

அந்தப் பெண்ணோட குறைபாட்டை நீ உன் ஆயுதமாக
பயன்படுத்தினியா?!

அர்ஜுன் (வருத்தமாக):

எல்லாரும் அவளைதான் புகழ்ந்தாங்க சார்...

எனக்கு பொறாமை வந்துடிச்சு...

பிரின்சிபால்:

உன் பொறாமை...

ஒரு நிர்ப்பாவி வாழ்க்கையை அழிக்கப் பார்த்தது!

(ஆன்யா மீண்டும் மரியாதையுடன் அழைக்கப்படுகிறாள்)

ரியா:

நீ ஜெயிச்சிட்ட ஆன்யா...

உண்மை ஜெயிச்சிடுச்சு...

பிரின்சிபால் (மாணவர்கள் நோக்கி):

இன்று நாங்கள் ஒரு குற்றவாளியை மட்டும் கண்டுபிடிக்கவில்லை...
எங்கள் மனநிலையையும் கண்டுபிடித்தோம்!

ப்ரொஃபசர் மேத்தா:

ஆன்யா தோற்க வில்லை...

ஆனால்...

நாம் அவளை சந்தேகப்பட்டதால் அவள் கிட்டத்தட்ட தோற்றுப்
போனாள்...

நாரேட்டர் (இறுதி உரை):

ஒரு பெண் பேசினால்... அவளை கேள்வி கேட்கின்றனர்...

ஒரு பெண் அமைதியாக இருந்தால்... அவளை பழிக்கின்றனர்...

ஆனால்...

ஒரு பெண் உடல் குறைபாட்டால் அமைதிக்குத் தள்ளப்பட்டால்...

இந்த உலகமே அவளுக்கு நீதிபதியாக நிற்கிறது!

(சிறிய இடைவெளி)

அப்போது நாம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்...

அவள் பேச முடியாதவள்...

அவள் கேட்க முடியாதவள்...

அவள் வார்த்தைகளால் அல்ல, கண்ணிரால் குற்றம் சாட்டப்படுகிறாள்...

அப்போ...

“யார் நம்புவார்கள் அவளை?”

(ஆன்யா மெதுவாக தன் பதக்கத்தை உயர்த்துகிறாள் – LIGHTS OFF)